

[Statsministeren]

På den anden side er der jo ingen, der mener, vi kan lave en total sammenhængende politik, sådan som folketinget er sat sammen. Vi må arbejde i nogen grad stykkevis og delt, men vi må søge så meget som muligt at få den balance, som altså består i – ja, jeg sagde det under valgkampen, men jeg vil også sige det nu – at man tager det sure med det søde. Det betyder ikke, at så skal man bare hælde til den ene side, f.eks. til hr. Poul Schlüters side. Det betyder heller ikke, at man bare kan hælde til den anden side. Begge muligheder er simpelt hen ikke til stede. Vi må simpelt hen – havde jeg nær sagt – finde ud af, hvilke områder det kan være rimeligt i fællesskab at tage et hensyn til, og søge at afbalancere tingene. Sådan som folketinget er sammensat, er det simpelt hen den eneste mulighed.

Det er jo ikke sådan, at det alene er den venstre side af salen, der kræver store statsudgifter. Det er jo også den anden side, der gør det. Regeringen har lagt et meget udgiftskrævende program frem til fordel for erhvervslivet, men de borgerlige partier synes ikke, det er nok, og vil have meget, meget mere. Jeg ved godt, man kan sige en hel masse om, at det virker positivt senere, produktivitetsfremmende og konkurrencefremmende. Det er rigtigt. I hvert fald en hel del af det kan være rigtigt. I hvert fald den del af det, som vi allerede er opmærksomme på, og som er nedfældet i vores program. Men det er på den anden side en udgift. Derfor er det nødvendigt, at man også i forhold til de udgifter vil tage et medansvar for at få en balance, i det omfang det måtte være nødvendigt at skabe økonomisk balance. Vi mener ikke, man skal skabe balance krone for krone, men i hvert fald i et rimeligt omfang.

Hr. Christophersen afsluttede sit indlæg med nogle punkter. Det ene punkt var, at det er en mindretalsregering. Ja, det var jo ikke nogen nyhed. Det er lidt resuméagtigt, det, jeg her siger. Det andet punkt var, at det var en regering, som måtte underordne sig folketinget. Jeg har lært i de år, jeg har haft med det her at gøre, at sådan er det, hr. Christophersen. Det var heller ikke nogen nyhed.

Det tredje punkt var, at det var egentlig lidt uvenligt af regeringen, at den lagde sit program frem i folketinget. Det er heller ikke nogen nyhed, at en regering gør det. Det har f.eks. også en venstreregering, der oven i kø-

bet var meget, meget meget – nu kan det ikke blive meget mere – meget, meget smallere end den nuværende socialdemokratiske regering, gjort. (*Afbrydelse*). Jeg tror ikke, man må afbryde. Jeg tror ikke, vi har fået ny forretningsorden.

Det fjerde punkt springer jeg over, for det kan jeg nok ikke svare på.

Det femte punkt var, at regeringen har pligt til at lægge de ubehagelige kendsgerninger frem. Det mener jeg også vi har gjort. Vi vil også lægge visse ubehagelige forslag frem. Så håber jeg på, at der vil være forståelse for dem her i folketinget.

Hr. Gert Petersen sagde, at socialdemokratiet vist havde vænnet sig til at arbejde til højre side i salen. Hr. Gert Petersen taler jo, som om han ikke kender de faktiske politiske vilkår i dette folketing. Hr. Gert Petersen argumenterer også, som om der er sket noget helt nyt ved valget den 8. december 1981, altså er skabt en helt ny parlamentarisk situation. Det er der som bekendt ikke.

Det skal jeg ikke kritisere hr. Gert Petersen for yderligere, i hvert fald ikke i dag og ikke nu, men derimod sige, at det positive ved socialistisk folkeparti – og det er måske en nyorientering – er, at man ligesom er klar over, at der skal et samarbejde til og der skal en vis åbenhed til. Man må nok bevæge sig. Hvis hr. Gert Petersen og socialistisk folkeparti siger det i dag og også i praksis vil leve op til det, så betyder det, at socialistisk folkeparti og socialdemokratiet skal lave forlig med et eller flere borgerlige partier. Det er bare en kendsgerning, som ikke et øjeblik bør gå ud af opmærksomheden hos socialistisk folkeparti. Ellers har man sagt ja til samarbejde og ja til noget, som man tror er noget helt nyt og epokegørende, hvad det i virkeligheden ikke er. Vi må i fællig prøve på at få det bedst mulige ud af det, altså også med et eller flere af de partier, som socialistisk folkeparti måske ikke så godt kan lide.

Hr. Gert Petersen talte om, at den socialdemokratiske regering havde bombet os tilbage til – og dér havde jeg ventet, at hr. Gert Petersen havde sagt stenalderen. Så galt var det dog ikke. Regeringen havde bombet os tilbage til – og nu skal I lægge mærke til, hvad det er, vi har bombet befolkningen tilbage til – til den situation, der var i 1974. Ja men det er jo alarmerende! I en verdenskrisesituation, hvor vi har enorme problemer,